

«Το Μπαρμπερίνικο Καράβι»

Του Τηλέμαχου Χυτήρη

Ήταν το πρώτο του ποίημα. 1946. Ταιριάζει όμως ο τίτλος στον Μιχ. Κατσαρό και στον ποιητικό του βίο. Ένα πειρατικό καράβι ήταν ο ποιητής, χτυπούσε κι έφευγε. Έριχνε τις μπομπάρδες του «Κατά Σαδδουκαίων», κατά των μικροαστικών διακανονισμών της ζωής που χαρακτήριζαν την εξέλιξη της κοινωνίας μετά τον πόλεμο. Ο Κατσαρός υπεράσπιζε τα ιδανικά του, τα 'κρυβε μέσα στους στίχους του, αρνήθηκε να προσαρμοστεί, έμεινε ποιητής. Με περιπαικτική διάθεση, σουρεαλιστής εκτός σουρεαλισμού, αυθεντικός πάντα, παρέμεινε έως το τέλος «εν πλήρη συγχύσει αθώς».

Η μελαγχολία είναι σύντροφος της ποίησης. Ο Μ.Κ. την υπερέβη, έκανε παράκαμψη στην αποκαλούμενη ποίηση της ήττας και βγήκε μπροστά με την κραυγή «Αντισταθείτε». Έμεινε μόνος, έμεινε στο περιθώριο, στη δική του εξορία, αυτό ήταν το τίμημα της αλήθειας του και όπως κάθε αλήθεια αναγνωρίστηκε μετά από χρόνια για να γίνει το «σύνθημά» του κτήμα πέρα κι έξω από το σύνηθες λογοτεχνικό σινάφι. Τον Κατσαρό τον έσωσε η γνησιότητά του. Έμεινε ο εαυτός του μακριά από κάθε σύμβαση. Δεν έκανε αντιστασιολογία ο Κατσαρός, έκανε αντίσταση. Κάποιοι προσπάθησαν να τον εκμεταλλευτούν πολιτικά, αυτός όμως ήταν από άλλη στόφα, δεν χαμπάριαζε από τέτοια, δεν ενέδωσε σε κόσμο άλλο, ήταν πολίτης του κόσμου που ο ίδιος έφτιαξε γι αυτόν.

Η ποίηση του Κατσαρού και η ιδιόρρυθμη στάση του δεν έχουν αναλυθεί σε βάθος, ο ίδιος όμως έχει τώρα τη θέση του στο εικονοστάσι των αγίων της ελληνικής γραμματείας. Όσοι έχουν καρδιά και νου ακούν το στίχο του «Μην αμελήσετε, πάρτε μαζί σας νερό. Το μέλλον μας έχει πολύ ξηρασία».

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0161_stories1379336381.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 15:59
